



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1333/2023
21.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Ћирића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 45/22 од 22.05.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 968/23 од 13.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.12.2023.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Ћирића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Панчеву К 45/22 од 22.05.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 968/23 од 13.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву К 45/22 од 22.05.2023. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од две године и шест месеци.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана, која ће се извршити у Заводу за извршење казне или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и има трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године. Наведена мера може трајати дуже од времена изречене казне али њено укупно трајање не може бити дуже од три године. Време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора. Поред тога окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања

предмета, наведених у изреци пресуде, а који предмети ће након правноснажности бити уништени.

Окривљеном су на основу члана 151. ЗКП враћени мобилни телефони, наведени у изреци пресуде, који су од њега одузети по потврди о одузетим предметима.

Поред тога, окривљени је пресудом обавезан на плаћање судског паушала у износу од 10.000,00 динара и трошкова кривичног поступка и то вештачења у износу од 202.200,00 динара и трошкова истраге Вишем јавном тужилаштву у износу од 40.570,00 динара, у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 968/23 од 13.11.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Јован Ћирић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 350. ЗКП, 356. ЗКП, 395. став 4. тачка 1) ЗКП и члана 462. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и ослободи окривљеног од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи да је одредбом члана 350. ЗКП прописана обавеза странака да на припремном рочишту или главном претресу предложе доказе који ће се изводити на главном претресу. Како ВЈТ Панчево уз оптужницу Ктп 177/21 од 12.04.2021. године, као ни на припремном рочишту, ни до окончања првостепеног поступка, који је након укидања првостепене одлуке поновљен, није приложило наредбу о претресу стана и других просторија окривљеног АА Кппр 534/20 од 13.11.2020. године, као доказ који би требало да буде изведен на главном претресу, то је тужилаштво било преклудирано и није могло касније у току поновљеног поступка да предлаже наведени доказ, нити је пресуда могла бити заснована на њему. Ово тим пре што се радило о доказу који је тужилаштву био познат још приликом подизања оптужбе. Оваквим поступањем суда, који је извео наведени доказ у поновљеном

поступку и на њему засновао одлуку, повређене су одредбе члана 350. ЗКП, 356. став 1. ЗКП, 395. став 4. тачка 1) ЗКП и члана 462. став 2. ЗКП, односно пресуда је заснована на незаконитом доказу у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

По налажењу Врховног суда, чињеница да наведени доказ није предложен у оптужном акту тужилаштва, нити на главном претресу у току трајања првог првостепеног поступка, те чињеницу да га је по налогу другостепеног суда, у поступку поновљеном након укидања првостепене одлуке, суд извео као доказ, не чини наредбу судије за претходни поступак Основног суда у Панчеву Кппр 534/20 од 13.11.2020. године, као ни доказе произашле из наредбе, незаконитим доказом.

Ово из разлога што је одредбом члана 462. став 2. ЗКП прописано, да пред првостепеним судом, након укидања одлуке и враћања на поновни поступак, на новом главном претресу, странке могу истицати нове чињенице и износити нове доказе, док је ставом 3. истог члана прописано да је првостепени суд дужан да изведе све процесне радње и расправи сва спорна питања на која је указао другостепени суд у својој одлуци. Како је првостепени суд у конкретном случају поступио у складу са том одредбом и налогом који му је дао другостепени суд у својој одлуци Кж1 415/22 од 21.09.2022. године, то прибављање и читање наредбе о претресу стана није незаконити доказ, како се то неосновано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Следствено наведеном, Врховни суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказ на којем се, по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, па стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац окривљеног АА, неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.